

DANSKE TIDENDE

Nummer 3

M a r t s 1943

1. Aarg. 1943

Den eneste Vej vi har til at lægge en Spærrebom for Landsforræderne

STEM!

Valget gælder for eller imod Nazismen, saa alle maa frem den 23 Marts!

Ikke af Begejstring, men fordi det er en vingende Nødvendighed, bør alle gode danske Kvinder og Mænd stemme paa et af de fem Regeringspartier.

Har gode og ærlige danske Mænd og Kvinder nogen Interesse i Folketingsvalget den 23., eller bør de lade det gaa forbi som sig uvedkommende?

Valgets Udfald er paa Forhaand givet. De fem samarbejdende Rigsdagspartier vil vende tilbage og beherske Rigsdagen og støtte Regeringen. Støtte den Regering, hvis Eftergivenesspolitik overfor Tyskerne er den usleste og uværdigste Politik i Danmarks Historie. Med andre Ord: Valget vil gøre Rygstødet i Scavenius Ministerstol endnu bredere, og hvad Berlin vil sige, har vi allerede paa Forhaand hørt. Kan man, vil Tyskerne sige, tænke sig et smukkere Bevis end dette Valg for vor Paastand, at Danmark vedblivende er et frit og selvstændigt Land?

Dette er et Par af Valgets iøjnefaldende Resultater, og det er ikke mærkeligt, hvis den ærlige Dansker siger til sig selv: Med dette Valg vil jeg intet have at skaffe, jeg bliver hjemme. Det er heller ikke mærkeligt, hvis andre gaar videre og siger: Lad os arbejde for, at flest muligt bliver hjemme saa de fem Partier og dermed Regeringen faar færrest mulig Stemmer. Lad dette blive de danske Patriots Demonstration. Lad det ringe Stemmetal være vor Protest.

Vi siger, det er ikke mærkeligt, om gode danske Mænd og Kvinder tænker saaledes, men det er alligevel urigtigt. For lad os nu sætte, at vi og andre Kredse ved Propaganda kunde gennemføre et lavt Stemmetal, saa var der et andet Tal, der automatisk vilde vokse, nemlig Tallet paa de nazistiske Folketingsmænd. Det vil enhver forstaa. Jo færre Stemmer, der afgives til Regeringspartierne, des større Resultater faar de nazistiske Stemmetal. Men til en saadan Valgpolitik vil vi ikke være med. Vi vil ikke under nogen Omstændigheder være med til at hjælpe de Usleste og de Forægteligste i Landet, de danske nazistiske Landsforrædere, til en bedre Position, end deres faa Stemmer giver dem.

Vi er enige i, at det er et latterligt Valg, et forløjet og uærligt Valg, men naar der er Fare for, at nazistiske Forbrydere øger deres Indflydelse og at denne Pøbel breder sig i den danske Rigsdag, saa tilsiger vort Program som det blev udtrykt i Bladets Nr. 1 - "vi har kun een politisk Livsanskuelse: det er Demokratiet" - os at gøre alt for at hindre en saadan Ulykke for Danmarks Navn. Derfor stemmer vi paa et af de fem Regeringspartier. Gud skal vide, at det sker uden Begejstring. Men dette er nu den eneste Vej, vi har, til at lægge en Spærrebom for Landsforræderne, og saa maa og skal den Vej - hvor meget den saa end ellers byder os imod - benyttes.

Ja, men hvorfor ikke Arne Sørensen, vil en og anden sige. Fordi Arne Sørensen lige indtil den 9 April 1940 var, skal vi sige, Halv-Nazist, fordi han i forvirrede og taagede Taler og Artikler vedblev at angribe Demokrati og Folkestyre saa godt som nogen Nazist. Vi ved ikke, hvor han staar nu, han ved det næppe selv, men vi har ingen Tillid til ham og hans Dømmekraft. Han hører - som alle andre, der har haanet Folkestyret - til dem, der har banet Vej for dansk Nazisme, og af ham har det danske Folkestyre sig intet godt at vente. Det er ikke med Hjælp af Hitlers gamle Venner og Konjunkturpolitikere et nyt Danmark skal rejses efter Krigen.

Saa anbefaler vi altsaa at stemme paa et af de fem Regeringspartier, og vi gør det, fordi det er nødvendigt. Men de fem Partier skal ogsaa vide, at de denne Gang støttes af Stemmer, der meget bittert føler, at baade Regering og Partier har svigtet Danmark, men som nu - efter al Ynkkeligheden - venter en befriende Handling. Vi venter, at efter Valget vil det Tidspunkt være inde, da Eren og Pligten kalder en Gruppe Rigsdagspolitikere frem, og de da danner en national Opposition, der frigør sig for alt Medansvar i Samlingspolitikken og har Mod at gaa imod den Stats- og Udenrigsminister, som er rodløs i Befolkningen. Vi ved, at en saadan Opposition ikke i Øjeblikket kan opnaa meget, og at det er yderst begrænset, hvad den kan sige. Men

(fortsættes næste Side)

DANSKE TIDENDE

Redaktion: Et eller andet Sted i Danmark
 Ekspedition: do do
 Telefonnummer: p.t. hemmeligt!

Abonnement kan ikke tegnes, men Bladet udsendes gratis mindst een Gang, om Maaned, den i et stort Oplag over hele Landet.

Redaktionen sluttet den 18 Marts 1943

TRO HAM IKKE!

Dr. Best er elskværdig. Han anmoder om Audiens hos Kronprinsen, og næppe er Besøget overstaaet, før han skynder sig at holde Tale baade i København og Aarhus for at forklare, at nu er Tillidskrisen mellem Danmark og Tyskland - den, der opstod som Følge af Kongetelegrammet sidst i September i Fjor - nu er den hævet, og nu kan der igen raade god Forstaaelse mellem de to Lande.

Dr. Best gaar videre. Efter en langvarig Kamp mellem ham og Dr. Meisner lykkes det ham i Berlin at gennemføre sit Standpunkt: Der maa afholdes Rigsdagsvalg i Danmark. Og undrer det nu ikke, at Berlin giver sin Tilladelse? Hvad skulde man vel i Tyskland indvende mod et Valg, hvis givne Resultat er et nægtigt Flertal for Samlingspartierne og dermed fortsat Støtte til den Regering, der giver Berlin alt, hvad det beder om.

Derfor er der i og for sig heller ikke noget besynderligt i Dr. Bests Elskværdighed. Intet nægtes ham, han faar alt, hvad han vil have af Ministeriet Scavenius og af Højesteret.

Og alligevel, naar Dr. Best er elskværdig, naar han taler om, at han forstaar dansk Mentalitet, og at han tilstræber dansk-tysk Samarbejde, saa siger vi til vore Lesere: Tro ham ikke! Tro ikke Terroristen og Bøddelen Heydrichs højre Haand. Tro aldrig en Nazist! Det blev Europas Tragedie, at de ledende demokratiske Magter fra 1933 til 1939 stode paa Hitlers Ord. Denne Letsindighed kostede Verden den frygteligste af alle Krige.

Tro derfor ikke Dr. Best. Han mener at hans Formaal i Øjeblikket tjenes bedst ved Venlighed, men inden Sol gaar ned, kan han skifte Metode, og sin og Nazismens grænseløse Kynisme røbede han, da han i Aarhus-talen erklærede: "Tyskland fører en Kamp ikke blot for sit eget Land og Folk, men ogsaa for Europas Lande og Folkeskaber. De har myrdet den ene europæiske Nation efter den anden, de har i Polen og i det vestlige Rusland koldblodigt dræbt hundred Tusinder, de har slagt Mennesker fra deres Hjem til fjerne Egne og gjort dem til Trælle, de har bygget Koncentrationslejre over hele Europa, de har pint og martret og myr-

det, som kom de fra fjerne vilde Tider i Jordens Historie, over nedtrampede Lande skinrede deres raa Triumfskrik, og nu - nu, da Frygten er kommet over dem, da Rødslen for Udgangen trænger ind i deres Sind, og Straffen og Hævnen allerede fornemmes som et glødende Lust mod deres Ansigt - nu beder de Europa forstaa dem, det er jo ogsaa Europa, de kæmper for. De Dårer! Der er ikke et Land i Europa, hvor de ikke er hadet. Der er ikke en Nation, hvis Haab til Fremtiden ikke er knyttet til Hitlers Nederlag, alle Folk afventer utaalmodigt Befrielsens Dag. Derfor er det ligesaa dunt, som det er kynisk, naar Dr. Best siger, at Tyskland kæmper for hele Europa.

Tro ham ikke! Tro ham ikke, naar han smigrer og er elskværdig. Maaske er han farligst i denne Rolle, fordi de tysk-orienterede i Landet da udbreder hans Pris: Han vil os det kun godt, han kan vi stole paa.

Som om der er en lille Nation i Europa, nazisterne vil det godt. Som om de ikke dengang, da deres Stjerne stod højt, gennem Dr. Gøbbels lod os alle vide, at vi ogsaa vi i Danmark - var udset til militærpolitisk, udenrigspolitisk og økonomisk at underkaste os Berlins Ledelse.

Nu, da de skinker Nederlaget foran sig, er Tonen en anden. Nu kæmper de ædelmodigt for Europa, og nu er Dr. Best elskværdig, og han forstaar, siger han, den danske Mentalitet.

Tro ham ikke! Tro aldrig en Nazist! Og glem aldrig, at Danmarks Frihed og Selvstændighed og hver enkelt Danskers personlige Frihed kun kan vindes paany, hvis Nazismen og alt, hvad Nazisme er, slaas ned!

STEM! (Fortsat fra Forsiden)

det er ikke det afgørende. Afgørende er det, at den Dag, en saadan fri og selvstændig Gruppe staar i Folketinget, vilde alle gode Danske følge det som en Befrielse, og udenfor vore Grænser vilde man atter nævne danske Politikere med Respekt.

Men det haster, og naar efter Krigen det rigtige Valg kommer, det frie Valg, saa vil Folket med sundt Instinkt døgne. Og lad dog ikke Politikerne indbilde sig, at deres hidtidige Gerning har angivet dem med nogen Glorie. Paa Are, de trænger til at gøre Bod.

Nuvel, dette Blad, som har angrebet og fortsat vil angribe Regeringens usle Politik, anbefaler at stemme paa et af de fem Samlingspartier. Vi gør det, fordi det er nødvendigt, det er vor eneste Udvej, og vi gør det, fordi vi ikke helt uden Haab ventar paa, at der af den nye Rigsdag skal frengaa den nationale Opposition, der kan redde noget af vor Are tilbage.